Ч. 24 . Недѣля 31 сѣчня (12 лютого) 1893. Рокъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адміністрациѣ „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Чи нова аґітація, чи дальше давна?

Свого часу, коли то живъ ще звѣстный у насъ ажъ надто добре о. Иванъ Наумовичъ и не мôгъ знайти собѣ спокôйного кутика въ Россіи, куды его колись такъ дуже кортѣло, волочивъ ся свѣтами, ѣздивъ ажъ на Кавказъ та вабивъ туды нашихъ людей, захвалюючи имъ въ москвофільскôмъ орґанѣ львôвскôмъ, въ „Галицкôй Руси", той новый рай на земли своими цвѣтистыми и шумными описами, звернули мы першій увагу на то и вказали, що есть то дуже хитро обдуманый способъ аґітаціѣ, щобы нашихъ легковѣрныхъ селянъ розохотити и звабити до Россіѣ на поселенѣ въ стороны, въ котрѣ людемъ зъ самои Россіѣ, хоть то прецѣ въ тôй самôй державѣ, якось неконче забагає ся заходити. И нашъ здогадъ, наша обава, показались не безосновнѣ. До еміґраційного руху за кордонъ, якій проявивъ ся бувъ у насъ пôдъ конецъ минувшого року, причинила ся мѣжь иншимъ безперечно и ся аґітація. Нинѣ Наумовича вже нема, але его мѣсце занявъ, видко, хтось ще хитрѣйшій, ще небезпечнѣйшій пôдъ взглядомъ аґітаціѣ и намовъ до еміґраціѣ въ тѣ самѣ стороны, котрѣ колись захвалювавъ Наумовичъ. Не стало такожь и „Галицкои Руси", завдяки заказови нашихъ Владикъ перестала ся ґазета выходити, але то лишь переставъ ходити вовкъ у власнôй шкôрѣ а взявъ на себе шкôру овечу— почавъ выходити „Галичанинъ", давный москвофільскій орґанъ пôдъ новымъ титуломъ, якъ бы на те, щобы улегчити совѣсть тымъ, котрыхъ обовязує заказъ князѣвъ церкви. Тенденція „Галичанина" въ нѣчôмъ не змѣнила ся а доказомъ на то крôмъ богато иншихъ обширне „Письмо изъ надъ береговъ Понта отъ 2 янв. 1893", помѣщене въ тôй часописи въ ч. 20-ôмъ зъ дня 27 сѣчня (8 лютого) с. р. пôдъ заголовкомъ „Галичане на Кавказѣ". Есть то аґітаційне письмо пôдъ декотрымъ взглядомъ ще небезпечнѣйше, якъ були свого часу того рода письма Наумовича въ „Галицкôй Руси." Ось приглянѣмо ся его змѣстови.

На самôмъ початку сего письма обѣцює авторъ розказати деякѣ (коекакія) причины еміґраціѣ нашихъ селянъ, про якѣ довѣдавъ ся вôдъ тыхъ селянъ, що прийшли незабавомъ по смерти о. Іоанна (Наумовича), а зъ котрыми авторъ познакомивъ ся на берегахъ Чорного моря. Въ письмѣ о тыхъ причинахъ анѣ слѣду, але за то повно въ нихъ облесныхъ похвалъ для нашихъ селянъ, выхвалюваня вôдносинъ въ Россіи, а передовсѣмъ такъ цвѣтисто и розкôшно змальованый закавказкій край, що описъ его може легко завернути голову кождому, не обзнакомленому добре зъ дѣйстными вôдносинами въ Россіи и на Кавказѣ. Авторъ розказує насампередъ, якъ одного вечера зайшовъ до него якійсь селянинъ еміґрантъ галицкій и розповѣвъ ему, що мають приѣхати ще другѣ. И дѣйстно приѣхало ще четверо людей. Се дає авторови добру нагоду показати еміґрантамъ, що они не потребують бояти ся, що не будуть могли свобôдно ѣздити по Россіи и вôнъ каже: „Въ „деспотической" Россіи ѣхали эти люде 2 тысяча верстъ, не подвергаясь никакимъ задержкамъ, розпросамъ жандармовъ или полицейскихъ и вообще никакимъ непріятностямъ. Не то испытали бы они, если бы имъ пришлось въ просвѣщенной и конституційной Европѣ ѣхать...." Значить ся иншими словами: Ѣдьте люде, не бôйте ся, васъ тутъ нѣхто не буде чѣпати. Треба же знати, що въ Россіи не вôльно зъ одного повѣта переѣзджати въ другій безъ паспорта. Хто тамъ бувъ, то знає то добре. Се право для тамошныхъ пôдданыхъ.

Дальше каже авторъ, що тѣ селяне пришли просити его, щобы вôнъ помôгъ купити имъ „казенну" (камеральну) землю — поручає себе еміґрантамъ за посередника, и заразъ додає, що на Кавказѣ можна купити землю на долахъ по 10 до 15 рублѣвъ, а въ бôльше здоровыхъ сторонахъ по 20 до 30 рублѣвъ за десятину. Дальше каже авторъ, що давъ еміґрантамъ письмо до повномочника міністра добръ державныхъ и пôславъ ихъ до якогось Лопатиньского въ Тифлисѣ, очевидно до свого спôльника. Повномочникъ міністра, на котрого — якъ каже авторъ — „наши земляки произвели хорошое впечатлѣніе" (знову заохота), пôславъ ихъ въ Сухумскій округъ надъ Чорне море. Зôбрало ся отже 15 родинъ еміґрантôвъ

Острѣ зимы и ихъ причина.

(Конецъ).

Найстуденѣйшій дни сеи зимы були 16, 17, 18 а особливо же 19 сѣчня, хоть студѣнь не всюды була однакова. Въ Кльостернайбурзѣ коло Вѣдня було н. пр. дня 16 сѣчня 31 степенѣвъ а въ самôмъ Вѣдни того самого дня вечеромъ лишь 22 степенѣвъ морозу. Мабуть найбôльшій морозъ бувъ сего року въ Блянкенбурзѣ коло Берлина, де тепломѣръ на тамошнôй стацiи метеорольоґічнôй показавъ дня 19 сѣчня ажъ 34 и пôвъ степеня морозу; дня 16 сѣчня було тамъ 18 степенѣвъ, 17 сѣчня вже 28 а въ середу дня 18 сѣчня 32 степенѣвъ.

Характеристикою сегорôчнои зимы есть разъ то, що майже въ цѣлôй середнôй и полудневôй Европѣ лютили ся страшнѣ бурѣ снѣговѣ а вôдтакъ, що замерзали не лишь бôльшѣ озера и рѣки, але навѣть въ декотрыхъ мѣсцяхъ и моря. Бурѣ снѣговѣ дали ся особливо почути въ пôвнôчнôй Италіи, на Угорщинѣ, коло Трієсту навѣть на пôвночи поза Вѣднемъ. Въ цѣлôй пôвнôчнôй Италіи доходила студѣнь до 20 степенѣвъ морозу, а земля була тутъ вкрыта грубою верствою снѣгу и леду. Коло Модены лежавъ снѣгъ на два метры грубо, а коло Больоніѣ бôльше якъ на метеръ. Въ Геновѣ, мѣстѣ звѣстнôмъ загально изъ свого теплого клімату, була въ дни 14 и 15 сѣчня така страшна буря снѣгова, якои тамъ найстаршѣ люде не запамятали а снѣгъ упавъ бувъ такъ великій, що зелѣзницѣ черезъ два дни не могли ѣздити. Тамошный рѣзбарь Канесса казавъ убити собѣ зъ снѣгу на три метры высоку груду снѣгу и выдовбавъ зъ неи статую Колюмба, зъ котрои цѣле мѣсто мало велику потѣху. Статую ту навѣть вôдфотоґрафовано на памятку и до кількохъ днѣвъ розпродано 2500 тыхъ фотоґрафій. Але студѣнь и буря сягали ще дальше на полудне, бо ажь поза Римъ и Неаполь до Калябріѣ и на Сицилію. Въ Реджіо въ Калябріи завалили ся вôдъ снѣгу два домы и убили кількоро людей. Въ Неаполи замерзъ на улици якісь жебракъ. Така сама студѣнь и буря снѣгова була въ тôмъ самôмъ часѣ такожь на Балканѣ, въ Сербіи и въ Болгаріи а вôдтакъ и на Криму, де мѣсто Сімферополь, що лежить майже такъ само далеко на полудни, якъ Модена и Больонія, засыпало снѣгомъ такъ, що черезъ кôлька днѣвъ було оно зовсѣмъ вôдрѣзане вôдъ цѣлого свѣта. Розумѣє ся, що въ тôй самôй порѣ було въ Россіи студенѣйше, якъ денебудь въ захôднôй Европѣ. Въ Москвѣ треба було палити по улицяхъ стосы дерева, щобы люде мали при чôмъ загрѣти ся. Въ Иркутску доходили морозы вôдъ 15 до 22 сѣчня до 40 степенѣвъ, отже до такои студени, въ котрôй вже живе срѣбло замерзає. Въ мѣстахъ якъ Кієвъ, Петербургъ и Москва настала була страшенна дорожня, бо не було нѣякого привозу зъ сѣлъ.

Пôдчасъ найсильнѣйшихъ морозôвъ сеи зимы покрыло ся було Балтійске море въ многихъ сторонахъ грубымъ ледомъ. Такъ н. пр. зъ обохъ боковъ пôвострова Геля напротивъ мѣста Ґданьска не було дня 19 сѣчня дооколѣсенька нѣгде видко воды, лишь всюды лѣдъ и лѣдъ. Найстаршій люде въ селѣ Геля на тôмъ пôвостровѣ не запамятали, щобы тутъ колись бувъ такій лѣдъ. Вода ломила лѣдъ и гнала крыгу до берега, та нагнала по обохъ бокахъ пôвострова ледовѣ валы на 30 метрôвъ высокѣ. Подôбно було и на мекленбурґскôмъ побережу званôмъ „святою гроблею". Якъ далеко можна було окомъ заглянути въ побережа, всюды стоявъ лѣдъ. Кораблѣ не могли вже черезъ тôй лѣдъ дôстати ся до побережа, а рыбаки мусѣли залишити ловлю рыбъ, бо годѣ було дôстати ся на воду. Дальше на заходъ вôдъ того побережа лежить въ невеликôмъ заливѣ островъ Вальфішъ. Тôй островъ стоявъ черезъ кôлька днѣвъ въ леду, а що лѣдъ тутъ не становивъ одноцѣлои верствы, лишь збиту масу кригъ, то й годѣ було до острова дôстати ся. Пристань въ Гамбурзѣ и устѣ рѣки Лабы покрылись були такожь ледомъ. Рѣка Рейнъ такъ була сильно замерзла коло Дісельдорфу, що люде лагодили вже дорогу ледомъ черезъ рѣку на другій бôкъ. Навѣть въ Трієстѣ обмерзала була гребля въ пристани зъ обохъ боковъ и покрыла ся грубою верствою леду, котра зъ кождымъ наплывомъ морскихъ филь ставала чимъ разъ груба.

Розумѣє ся, що така остра студѣнь не могла позôстати безъ вплыву й на звѣрята и ро-

и они хотѣли купити пôвторатисяча десятинъ у якоись ґенеральши К. въ Цебельдѣ, „но сдѣлка не состоялась“, а декотрî еміґранты взяли вôдъ ґенеральши лишь въ аренду кôлька десятинъ, другî примѣстили ся у тамошныхъ „землевладѣлцевъ“ котрî, „галичанами очень дорожать какъ людьми, отличающимися трудолюбіємъ и честностью“ (дальша заохота).

Дальше описує авторъ мѣсто Сулумъ и каже, що тамъ навѣть тротоары (!) зеленî а трава на нихъ на чверть аршина высока; поезіѣ додають ще гуси, свинѣ, що пасуть ся на травѣ або буйволы, що положили ся „покейфировать среди сырой канавки“.

Годѣ намъ тутъ подавати обширно змѣстъ сего письма; щобы хитрôсть єго всесторонно показати, треба бы єго хиба дословно навести. Скажемо ще лишь, що авторъ згадує про якусь „землевладѣлицу вдову“ В., у котрои „о. Іоаннъ также остановливался“ а у котрои зôбрали ся були всѣ Галичане и авторъ помагавъ имъ выбирати землю. Земля та — каже авторъ — „съ роскошною растительностью, превосходнаго качества почвою, со здоровою водою, обыліємъ рыбы (форели, поясняє авторъ, по нашому пструги) въ рѣкахъ и здоровымъ воздухомъ“... „Галичане могли бы тамъ занимати ся пчеловодствомъ, садоводствомъ (до сихъ поръ тамъ еще есть много фруковыхъ деревьевъ, разведенныхъ прежными жителями-абхазцами) и особенно овцеводствомъ“. Наконець доказує авторъ, що галицкî кольоністы могли бы тамъ садити бараболю, капусту и т. д., котрî спроваджують ся туды зъ Одесы и Криму, могли бы тамъ сѣяти жито и пшеницю, котрî тамъ удають ся дуже добре, бо посѣяный пудъ (40 фунтôвъ) жита выдає ажь 70 пудôвъ (2.800 фунтôвъ)! и все то доставляти на мѣсцевî торги. По всѣмъ тôмъ радить авторъ нашимъ селянамъ, щобы они не выходили до Россіѣ въ тôй цѣли щобы тамъ осѣдати, лишь щобы тамъ брали землю въ аренду на кôлька лѣтъ, чи то вôдъ правительства, чи вôдъ „кавкаскихъ землевладѣльцевъ.“

Отсе коротенькій змѣстъ згаданого письма. Коли теперь порôвнаємо єго зъ тымъ, що писавъ свого часу Наумовичь, коли зважимо, що въ закавказскôмъ краю богато всѣлякихъ чиновникôвъ россійскихъ, ґенералôвъ та ґенеральшь, ґрафôвъ и ґрафинь, захопило землѣ вôдъ тамошныхъ жителѣвъ и теперь не можуть єѣ обробити, бо въ мѣсци нема достаточного числа робôтникôвъ, а свои своихъ знають и не спѣшать ся кольонізувати тî землѣ, та выробляти ся комусь — то й зрозумѣємо, длячого якъ разъ въ ту сторону вербують нашихъ людей. Не що иншого, лишь утворила ся спôлка якихсь аґентôвъ, до котрои належить очевидно авторъ згаданого письма, якійсь Лопатиньскій въ Тифлисѣ и ще деякî люде, а до котрои належавъ давнѣйше и Наумовичь. Шайка тыхъ аґентôвъ робить очевидно интересъ на нашихъ селянахъ подôбно якъ та, що высылала ихъ зъ Покутя и Буковины до Румуніѣ, а орґаномъ єѣ якъ була давнѣйше „Галицкая Русь“ такъ ставъ нинѣ „Галичанинъ“. Отсе мабуть и розвязка тои загодочнои причины, що выкликала торôчну еміґрацію: се й пояснить намъ длячого наразъ россійска сторожа погранична перепускала безъ трудностей галицкихъ еміґрантôвъ, бо й щожь лекшого якъ якомусь ґенералови або взагалѣ чиновникови россійскому постарати ся о то, щобы на декотрыхъ точкахъ границѣ перепускали еміґрантôвъ галицкихъ свобôдно до Россіи. Зъ разу, видко, була гадка, що нашî еміґранты принесуть зъ собою богато грошей и выкуплять землю, зъ котрою єѣ властителѣ не знають, що почати; теперь же коли показало ся, що у тыхъ людей й нема на стôлько гроша, то аґенты радять селянамъ брати вже въ аренду землю. Звертаємо отже завчасу увагу на сю аґітацію и на тыхъ, що єѣ ширять. Нехай же теперь „Галичанинъ“ не покликує сь на §. 302 и не каже, що наше выступованє противъ москвофільскихъ аґітаторôвъ єсть „подстрикані ємъ одныхъ граждан австрійскихъ противъ другихъ“; єсть то выступованє противъ людей шкôдливыхъ суспôльности, краєви и державѣ.

Перегляд политичный.

Соимъ долѣшно-австрійскій скликаный на день 15 с. м. Зачувати, що галицкій соймъ має бути скликаный ажь по великодныхъ святахъ.

Въ Палатѣ послôвъ залагоджено вчера буджетъ міністерства просвѣты и слѣдуюче засѣданє назначено ажь на середу; опôсля має пойти дебата буджетова скоршимъ ходомъ. Зачувати, що на четверговôмъ засѣданю Палаты послôвъ має міністеръ фінансôвъ предложити проєктъ закона въ справѣ доставы дешевои соли для худобы.

Комісія економічна ухвалила угоду торговельну зъ Сербією.

Процесъ панамскій закôнчивъ ся остаточно тымъ, що обохъ Лесепсôвъ, Фердинанда и Кароля засуджено за злочинъ обманьства на 5 лѣтъ вязницѣ и 3000 франкôвъ грошевои кары, Фонтану и Котті за то само на 2 роки вязницѣ и 3000 франкôвъ, а Айфеля за надужитє довѣрія на 2 роки вязницѣ и 20.000 франкôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 11 лютого.

— **Громадѣ Головы**, въ повѣтѣ косôвскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы. Громадѣ **Витвиця**, въ повѣтѣ долиняньскôмъ, такожь 100 зр. на будову школы.

— **Именованя.** Краєва Дирекція скарбова именувала старшого офіціяла мытового Франца Ґавнѣіка управителемъ магазину мытового; офіціяла мытового Едварда Гамулиньского провіз. управителемъ маґазину; Марка Яворского старшимъ офіціяломъ мытовымъ; поборця Петра Михалескуля, асистента Болеслава Мартініого и асистента Емиля Тадея Куровского офіціалами мытовыми; асистента Вол. Пйонтковского и практиканта Антона Островского поборцями мытовыми; практиканта Стан. Конецкого контролюючимъ асистентомъ мытовымъ; поборця Израиля Вийсброда, провіз. асистентôвъ Володислава Ковальского, Адама Пакеса и практиканта Ивана Свободу асистентами мытовыми.

стины а шкода якои она наробила, покаже ся въ повнѣ ажь зъ весною. Дика звѣрина загаляла ся, перта голодомъ ажь до людскихъ осель. Вовки н. пр. впали були цѣлымъ стадомъ до Москвы а у насъ, якъ говорено, зъѣли вовки одного вояка, що стоявъ на сторожи коло котрогось зъ фортôвъ перемыскои крѣпости. Найбôльше забѣгали лисы до сѣлъ. Оденъ лисъ загнавъ ся бувъ у Вѣдни въ бѣлый день ажь до самои середины мѣста и бѣгавъ тамъ улицями, доки ажь не сховавъ ся десь въ мѣскôмъ огородѣ передъ людьми, що гонили за нимъ и хотѣли єго зловити. Характеристичный той выпадокъ, що въ однôмъ селѣ напали були два лисы на хлопця и мало що єго не роздерли. Лисы скакали єму до очей, але хлопець, досыть сильный и вôдважный, боронивъ ся вôдъ нихъ кулаками, думаючи зъ разу, що то псы. Ажь якась жѣнка побачила то и дала знати батькови хлопця а той єго оборонивъ. Лисы покусали були хлопця въ трицяти мѣсцяхъ а зъ нôгъ повырывали єму куснѣ мяса, якъ кулакъ великî. По лѣсахъ выгинуло богато звѣрины. Въ многихъ сторонахъ находили селяне замерзлî або ще ледви живî серны. Такъ само выгинуло богато воробцѣвъ. У одного господаря коло Берлина на островѣ Шарфенберґъ въ озерѣ Теґелеръ вымерзло цѣле стадо курей разомъ зъ когутомъ и до того ще въ досыть — якъ здавало ся, теплôмъ курнику. Цѣкаве при тôмъ було й то, що у того самого господаря переночували того дня на дворѣ на деревѣ двѣ павы, хочь морозъ бувъ 33 степенѣвъ. Павы тî сидѣли кожда окремо и не тулили ся до себе, якъ то роблять звычайно н. пр. вороны середъ великои студени. Выходило бы зъ того, що пава єсть въ силѣ выдержати навѣть дуже сильный морозъ.

Кôлько шкоды наробила сєгорѣчна студѣнь въ деревинѣ по лѣсахъ и садахъ, буде можна, якъ сказано, вповнѣ спôзнати ажь зъ весною. Въ многихъ сторонахъ Нѣмеччины спостережено то, що дерева попукали вôдъ морозу повздовжь и подôставали широкî розколины, котрî вже нѣколи не зростуть. Єсть то зъявище, яке найчастѣйше можна побачити хиба въ Сибѣри, тамъ, де далеко на пôвночи єсть границя высокопенныхъ деревъ. Изъ садовины потерпѣли найбôльше черешнѣ. Въ пôвнôчнôй Италіи повымерзали цитрины и помаранчѣ, такъ, що сего року ледви чи буде половина того, що було въ минувшôмъ роцѣ. На Сициліи вымерзъ виноградъ и оливнî дерева.

Отсе маленькій образокъ сегорôчнои зимы. Мусимо тутъ згадати ще про одно цѣкаве зъявище, яке два разы проявило ся сеи зимы, а котре вже удало ся по части пояснити. Свого часу доносили мы у „Всячинѣ“ про громы въ зимѣ. Дня 21 грудня 1892 дались були почути сильнî громы коло стацій Бѣлогоры и Шорапанъ на Закавказкôй зелѣзници въ Россіи. Громы были — якъ доносила о тôмъ одна россійска ґазета — огненными стовпами въ землю. Подôбне зъявище показалось було 18 сѣчня с. р. коло Лінца въ Нідеръ-Найнкірхенъ въ горѣшнôй Австріи. Того дня зъ рана стало було блыскати и били сильнî громы, хочь студѣнь доходила до 16 степенѣвъ морозу. Якъ же пояснити се дуже рѣдке и цѣкаве зъявище? Дръ Шпрунґъ подавъ въ берлиньскôмъ товариствѣ метеорольоґічнôмъ деякî даты, якî вôнъ дослѣдивъ въ дняхъ 19 и 24 сѣчня с. р. Вôнъ мѣривъ теплоту, взглядно студѣнь воздуха кôлькома тепломѣрами въ одну пору, але у всѣлякôй высотѣ. Дня 19 сѣчня мѣривъ вôнъ трома тепломѣрами и показало ся, що при самôй земли було 23 степенѣвъ морозу, высоко понадъ землею було вже 17 степенѣвъ, а ще высше вже лишь 16 степенѣвъ. Показало ся зъ того, що коли на найнизшôмъ мѣсци на земли була найбôльша студѣнь, то чимъ разъ бôльше въ гору ставало чимъ разъ теплѣйше. Вôнъ обчисливъ, що на 100 метрôвъ въ гору мусѣла бы теплота середъ такихъ обставинъ змѣнити ся о 16 степенѣвъ. Зъ того выходить, що пôдчасъ коли при земли єсть студѣнь, морозъ, то въ горѣ єсть тепло, въ хмарахъ може збирати ся електричнôсть, може гримѣти, а навѣть може падати дощь.

Шобыжь теперь зрозумѣти, зъ вôдки бересь такъ велика студѣнь въ зимѣ на земли, то треба передовсѣмъ мати на увазѣ то, що пôдчасъ зимы дôстає земля найменше тепла вôдъ сонця, а вôдтакъ ще пускає и своє власне тепло въ безконечный просторъ свѣтовый. Зъ того выходить, що земля, а зъ нею й окружаючій єѣ воздухъ, остуджує ся въ декотрыхъ мѣсцяхъ дуже значно. То остуджуванє ся землѣ и воздуха не всюды и не кождого року однакове, бо оно зависить такожь и вôдъ того, якій єсть де напôръ воздуха, значить ся, чи воздухъ спочиває де на земли зъ бôльшимъ напоромъ, чи зъ меншимъ. Коли воздухъ єсть теплый, н. пр. надъ моремъ въ захôднôй Европѣ, то вôнъ пôдниmає ся въ гору и пре слабше на землю; колижь вôнъ єсть студеный, то лежить при земли и пре сильнѣйше на ню,

— **Загальни̂ зборы товариства „Львôвскій Боянъ“** вôдбудуть ся вô второкъ, дня 14 с. м. о годинѣ 3-ôй пополудни въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. На порядку дневнôмъ: 1) Справоздане секретари, касіера и контрольнои комісіѣ. 2) Выбôръ выдѣлу. 3) Внесеня членôвъ. — У Львовѣ дня 8 лютого 1893. *Волод. Шухевичь* голова товариства. — *Наталь Вахнянинъ* діріґентъ.

— **Музикально-вокальный вечерокъ въ честь 50 лѣтного спископства Єго Святости папы Льва XIII.** вôдбудесь дня 14 с. м. (на Срѣтеніє) въ сали института дѣвочого у Львовѣ, въ слѣдуючою проґрамою: 1. Промова — вôдповѣдна торжеству. 2. Стихъ уложеный въ честь Єго Святости папы Льва XIII. — декламація. 3. Бортняньского Имнъ — хоръ въ супроводѣ фортепяна. 4. Завадского „Перша шумка“ — фортепянъ. 5. Устіяновича „Іоанъ Євангелистъ“ — декламація. 6. Бортняньского Концертъ XXIII „Блаженны людіє“ — хоръ въ супроводѣ фортепяна. 7. Баєра Op. 112 — фортепянъ. 8. Зъ Могильницкого „Скита Манявского“ уступъ — декламація. 9. Нижанкôвского Остапа Кантата до стиха пôдъ ч. 2. — хоръ въ супроводѣ фортепяна. — Початокъ о год. $5\frac{1}{2}$ вечеромъ. Вступъ дозволеный лише за запрошенємъ.

— **О. Нижанкôвскій Остапъ,** звѣстный композиторъ. зладивъ до слôвъ Є. Ексц. Митрополита кантату въ честь папского ювілею. Пôсля осуду знатокôвъ, єсть се оріґінальна музика великои вартости, написана выключно на жѣночій хоръ, въ супроводѣ фортепяна на чотири руки.

— **Тернопôльска руска бурса** удержувала въ I пôвроку шкôльнôмъ 1893 46 питомцѣвъ, въ тыхъ 7 було примѣщеныхъ безплатно, 1 за доплатою по 4 зр. мѣсячно, 8 зр. доплатою по 5 зр., 8 по 6 мѣсячно, 10 по 7 зр., 4 за доплатою по 10 зр., 4 за доплатою по 12 зр., а 4 за доплатою по 20 зр мѣсячно. Класифікація ученикôвъ выпала въ той способъ, що 13 одержало степень зъ вôдзначенємъ, 30 одержало степень першій, 2 степень другій а 1 третій.

— **Въ Судовôй Вишни** закладаѥ ся читальня, що буде звати ся „Мѣщаньска бесѣда“. Статуты потвердило вже ц. к Намѣстництво.

— **Конкурсъ на посаги.** Зъ фондаціѣ имени Архикняжны Ґізелѣ суть до розданя два посаги по 700 зр. О тѣ посаги можуть старати ся заручени̂ вже, убоги̂ а гôдни̂ доньки або сироты урядникôвъ, що пôдлягають Міністерству справъ внутрѣшныхъ. Посаги тѣ будуть надани̂ 20 цвѣтня с. р, а выплачени̂ ажь по вѣнчаню.

— **Выстава краєва.** Є. Е. п. Намѣстникъ ґр. Каз. Бадені заявивъ, що павільонъ шкôльный на выставѣ краєвôй поставить своимъ коштомъ, а выконанє єго поручить архітектови п. Ґерґолевскому.

— **Холєра.** Тому, що на весну сподѣвають ся знову холєры, правительство наше запросило инши̂ державы на конференцію, щобы установити однакови̂ способы борбы зъ холєрою Всѣ правительства приняли тѣ запросины прихильно и конференція вôдбуде ся мабуть у Дрезнѣ при кôнци с. м. Также и Россія пришле мабуть своихъ вôдпоручникôвъ на ту конференцію.

— **Повѣнь.** Морозъ уставъ и зачавъ ся новый клопôтъ: повѣнь грозить! Зъ надъ Сяну доносять, що снѣгъ лежить тамъ такъ высокою верствою, а лѣдъ на Сянѣ такій грубый, що якъ то все почне топити ся, то дуже легко може настати повѣнь. Лѣдъ грубый майже на метеръ, а станъ воды низькій — тому небезпечнôсть велика и треба тому завчасу зарадити. Инжинерія водна въ Царствѣ польскôмъ разомъ зъ комітетами громадскими вже взялась до роботы. Людей надъ Вислою повѣдомляють о станѣ воды рôжнобарвными кулями на высокихъ стовпахъ въ день, а въ ночи лѣхтарнями. Коли вода пôдъ Завихостомъ пôднесе ся о 6 стôпъ надъ найнизшій станъ, тогды вывѣшують на щоглѣ одну чорну кулю въ день, або червону лѣхтарню въ ночи. Коли станъ воды пôдъ Завихостомъ дôйде до 12 6 стôпъ, тогды двѣ кулѣ або двѣ лѣхтарнѣ; а якъ дôйде ажь до 18·8 стôпъ (звышь три сяжнѣ), то вывѣшують три кулѣ або три лѣхтарнѣ. Коли леды пукають, такожь дають знати трема кулями або трема лѣхтарнями. — Дунай уже выступивъ зъ берегôвъ и заливъ богато мѣсцевостей въ долѣшнôй Австріи. Люде мусѣли покинути свои хаты. Леды пôдходять уже пôдъ Вѣдень, тому тамъ рôжными способами радять, абы повени не було.

— **Вовки зъѣли** знову одного священика румуньского, Дмитра Радівоя въ Цабальцъ въ Крассосеревієрскôмъ комітатѣ. Вôнъ ѣхавъ дня 8 с. м рано до Марка Арделєана, побережника, зô св. даромъ. Дорога выпадала черезъ лѣсъ, въ котрôмъ послѣдными часами появили ся вовки. Пôпъ знавъ о тôмъ, тому взявъ стрѣльбу и поѣхавъ самъ санками. Пôзно вечеромъ вернули конѣ зъ санками сами̂ до села, а попа не було. Селяне пôшли ще въ ночи въ лѣсъ и у побережника довѣдали ся, що пôпъ бувъ у него, посвятивъ олей, а вôдтакъ вôдъѣхавъ. Зъ походнями почали люде шукати попа по лѣсѣ. На спадѣ горы пайшли стрѣльбу, а недалеко куснѣ тѣла и одежѣ зъ попа. Снѣгъ довкола закровавленый, отже видко, що се вовки зъѣли Радівоя.

— **Чи буде урожай?** Рôльники россійски̂ кажуть, що буде сего року. Зъ давна не було такъ снѣжнои зимы, якъ сегорôчна. Снѣгъ покрывъ грубою верствою всюды поля и тому єсть надѣя, що буде досить вогка земля; безъ тои вогкости минувшими лѣтами не могло збôже зародити.

✝ Посмертни̂ вѣсти.

— Православъ Троянъ, староческій посолъ до Рады державнои, померъ дня 9 с м. въ Празѣ въ 74 роцѣ житя. — Иванъ Иванцѣвъ, бувшій управитель хора у львôвскôй семинаріи духовнôй, знаный теноръ спѣвакъ, померъ дня 5 с. м. въ Старôмъ Санчи у родичѣвъ своєѣ жѣнки въ 30 роцѣ житя а 2 священьства. — Въ Чернôвцяхъ померъ вчера Александеръ Морґенбессеръ, авторъ знаного гумористичного оповѣданя „Оборона Соколова“. Похоронъ вôдбуде ся въ понедѣлокъ. — Тамъ такожь померъ Помпілій Піпошь, редакторъ румуньскои часописи Gazeta Bucovinei.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Календарь господарскій и церковный.** Станъ воздуха за минувши̂ добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 10 до 12 год. въ полудне дня 11 с. м.: середна теплота була — 0·3 Ц., найвысша — 2·4^0 Ц. (вчера по полудни), найнизша — 4·2^0 Ц. въ ночи. Барометръ опадаѥ (755). Вѣтеръ буде полуднево-захôдный, мѣрный, теплота попаде ся до — 2^0 Ц., небо буде переважно захмарене; снѣгъ.

Всхôдъ сонця: дня 12 с.м. о годинѣ 7 мін. 22; захôдъ о 5 год. 10 мін.

Всхôдъ сонця дня 13 с. м. о 7 годинѣ 19 мін.; захôдъ о 5 год. 11 мін.

Свята руски̂: дня 31 (12 с.м.) Мясопустна.
— дня 31 (13 с. м.) Трифон.

Свята латиньски̂: дня 10 с. м. Запусти.
— дня 13 с. м. Катерины Речі.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 10 с. м. пшениця 7·25 до 7·75; жито 6·25 до 6·50, ячмѣнь 5·— до 5·75; овесъ 5·25 до 5·75, рѣпакъ 10·60 до 11·50; горохъ 7·25 до 10·—; вика 5·— до 5·25; насѣнє льняне 10·50 до 11·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 4·60 до 5·—; гречка 6.90 до 7·50; конюшина червона 68·— до 75·—; бѣла 60·— до 80·—; шведска 65·— до 75·—; кминокъ 17·— до 20·—; анижь 36·— до 38·—; кукурудза стара 5·25 до 5·60; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·25 до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижь 11 лютого. Пос. Лейде маѥ нинѣ поставити интерпеляцію до правительства въ справѣ загальнои політики. Всѣ засуджени̂ въ процесѣ панамскôмъ постановили внести жалобу неважности.

Берлинъ 11 лютого. Пôсля Börsztg. заключила Нѣмеччина угоду торговельну зъ Россією.

Букарештъ 11 лютого. Зачувати, що король Милянъ и королева Наталія мають приѣхати до Ясъ, де будуть дожидати залагодженя формальностей а вôдтакъ повѣнчають ся другій разъ въ королевскôмъ замку Сінай.

Переписка Редакціѣ.

— **Вп. Германъ Бельке въ Ск.** Дубъ значить въ рускôй мовѣ не лишь дерево, дубину, але також посѣчену кору, чи то зъ дубины, чи сосны, уживану до гарбованя шкôры; дубъ въ другôмъ значѣню означаѥ то саме, що нѣмецке слово Lohe або польске dębnica. Пôсля того, якои коры уживаѥ ся до гарбованя, може бути дубовый дубъ, сосновый дубъ, вербовый дубъ и. т. д. — **Вп. М. Ц. въ Кн.:** Соромно теперь подавати те, що звяло ся на „Новый рôкъ“; було намъ скорше донести, а мы були бы радо помѣстили. — **Вп. Ант. Лот. въ Пет.:** На жаль згаданыхъ чиселъ вже не маємо. Чому Вы не реклямували заразъ кожде число, скоро Васъ не дôйшло? — **Вп. Т. Я. въ Самборѣ:** Кажете присилати собѣ вôдповѣдь poste restante, картка лежить три мѣсяцѣ а Вы єѣ не вôдбираєте и намъ єѣ назадъ вôдсилають въ нѣмецкимъ додаткомъ: Keine Anfrage.

За редакцію вôдповѣдаѥ **Адамъ Креховецкій.**

якъ то дѣє ся н. пр. на Сибѣри. Найбôльше остуджуѥ ся земля у насъ пôдчасъ зимы на всходѣ, въ глубокôй Россіи и въ Сибѣри. Въ Петербурзѣ н. пр. доходить студѣнь звычайно вôдъ 28 до 39 степенѣвъ, въ Москвѣ вôдъ 30 до 42, въ Казани вôдъ 32 до 37, въ Оренбурзѣ вôдъ 33 до 40, въ Катеринбурзѣ вôдъ 38 до 44, въ Барнаулѣ вôдъ 45 до 55 степенѣвъ морозу.

Взагалѣ можна сказати, що студѣнь, котра доходить до 40 степенѣвъ морозу, сягаѥ вôдъ Ляпляндіѣ, впоперекъ черезъ Фінляндію, по Смоленьскъ, Курскъ ажь до Харкôвскои ґуберніѣ, а зъ вôдси звертаѥ до Оренбурґа. Найбôльша студѣнь на цѣлôмъ свѣтѣ буваѥ въ Верхоянску, малôмъ мѣстѣ въ Сибѣри, въ иркутскôй ґуберніи, бо доходить тамъ вôдъ 50 до 67 степенѣвъ морозу. Тутъ отже остуджуѥ ся земля и воздухъ въ зимѣ найбôльше. Студеный тяжкій воздухъ не може зъ вôдси нѣгде вôдплывати и заєдно остуджуєсь чимъ разъ бôльше; колижь де въ захôднôй Европѣ воздухъ черезъ доплывъ теплои воды въ мори огрѣє ся, то пôдносить ся въ гору, а тогды рушаѥ и на пôвнôчнôмъ всходѣ студеный воздухъ и суне ся до насъ студенымъ вѣтромъ и выкликуѥ остри̂ морозы. Може знову такъ бути, що десь и надъ середно-пôвнôчною Европою напôръ воздуха стане великій, воздухъ той не вôдплываѥ, бо до него не може дойти теплый воздухъ вôдъ моря, але остуджуѥ ся та выкликуѥ сильни̂ морозы. Такъ було и въ сѣчни с. р.: надъ Фінляндією залягъ бувъ студеный воздухъ, а за Альпами бувъ теплый, зъ пôвночи пересунувъ ся тогды на полудне студеный воздухъ и выкликавъ морозы въ першихъ дняхъ сѣчня. Въ половинѣ сѣчня пересунувъ ся бувъ трохи теплѣйшій воздухъ зъ пôвнôчного заходу на полудневый всхôдъ, а въ слѣдъ за тымъ прийшла на 19 сѣчня найбôльша студѣнь зъ пôвнôчного всходу, зъ Сибѣра, въ наши̂ стороны.

Иншою причиною великои студени можуть бути т. зв. ледови̂ горы. Суть то величезни̂ груды леду, котри̂ вôдрывають ся вôдъ ожеледцѣвъ, що на Ґренляндіи и Исляндіи сунуть ся поволи до моря. Коли ихъ конець высунесь глубоко зъ берега въ море, урываѥ ся зъ великимъ лоскотомъ и величезна ледова гора плываѥ вôдтакъ по водѣ. Тѣ ледови̂ горы достають ся вôдтакъ въ теплу струю Атлянтійского океану и остуджують єѣ, а черезъ то выкликують и студѣнь въ Европѣ. Такихъ гôръ начислено на мори въ 1890 р. ажь 674 и заразъ слѣдуючій рôкъ 1891 бувъ студеный. Въ 1891 р. добачено тыхъ гôръ ледовыхъ на мори лишь 141, а рôкъ 1892 бувъ вже що до теплоты середный. Въ 1892 р. не було видко черезъ три першихъ мѣсяцѣвъ ледовыхъ гôръ коло Новои Фунляндіѣ, чого вôдъ двацяти лѣтъ не бувало, въ цвѣтни показала ся въ мори велика маса дрôбного леду, а въ маю начислено вже 90 ледовыхъ гôръ. Зъ того пôшовъ здогадъ, що пôдъ конець лютого с. р. настане велика студѣнь и то мабуть дало до поговôрки о страшныхъ морозахъ, яки̂ мають ще настати.

Ґ. Найдлінґеръ

Зінґера оригінальні машины до шитя суть взôрцевî що-до конструкціѣ, нейлекшî до роботы, шиють дуже гарно, зъ найбôльшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотренî суть найдоскональшими прирядами, а неперевысшимî суть що-до тривкости и своеѣ здатности; тому то найрадше и найбôльше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашного и промыслового.

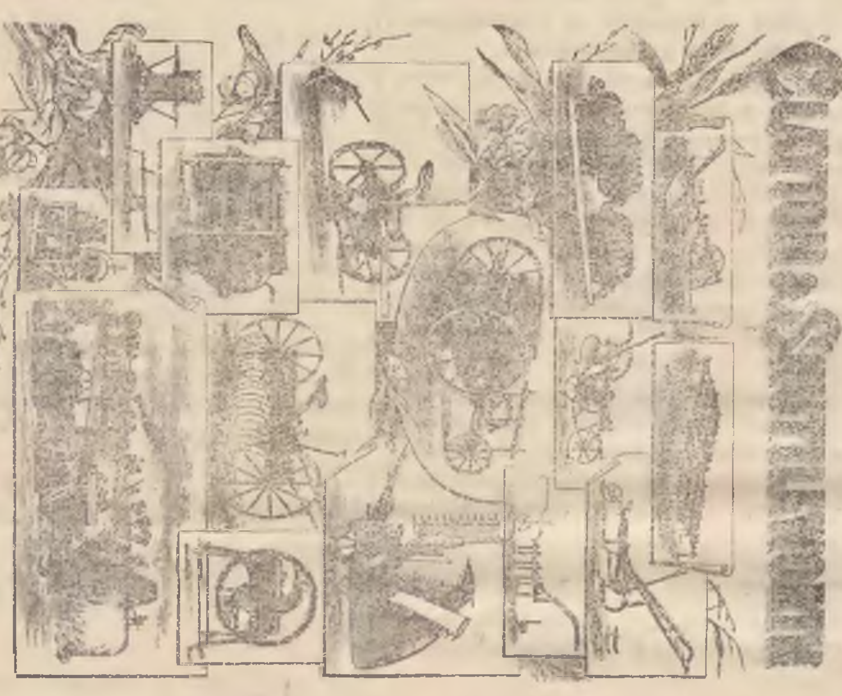
Найновѣйшій вынаходъ Зінґера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінґъ Шутле машина до шитя

показалась, такъ якъ и всѣ дотеперѣшнî выробы тои фабрики, дуже практичною. Она вызначаесь такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнымъ выглядомъ. Оригінальна Зінґерова машина до шитя то найцѣннѣйшій прирядъ въ домашнôмъ господарствѣ.

Львôвъ ринокъ 9. 16

Філія: Черновцѣ улиця Паньска 18.

Ц. к. уприв. фабрика машинъ и знарядôвъ рôльничихъ
Львôвъ, улиця Городецка ч. 22

поручае на надходячій сезонъ свôй богатый складъ машинъ и знарядôвъ рôльничихъ, знаныхъ зô знаменитои конструкціи и дуже солідного выконаня

Репераціи выконують ся якъ найлѣпше и найдешевше въ робôтни, заосмотреной въ машины зомôтничî найновѣйшого системы гнаній парою. 19

Илюстрованî цѣнники и катальоґи даромъ и оплатно.

Зъ огню

уратованî, зовсѣмъ чистî, безъ блуду и сказы товары передано менѣ въ порученємъ, щобы ихъ **якъ найскорше въ бôльшôй або меньшôй скôлькости по якôйнебудь цѣнѣ** розпродати. Товары, що до якости суть знамениті, цѣны невычайно дешевî; о $^1/_3$ цѣны звычайнои вартости, а всьо есть безъ блуду и сказы Въ запасѣ есть:

1200 **швайцарскихъ годинниковъ** зъ ниспою, зъ позолоченого бронзу, зъ довгимъ ланцушкомъ, штука по 1 50 зр.

300 **швайцарскихъ годинниковъ стѣнныхъ** въ стилевыхъ рамкахъ Знаменито урегульованî и идучі докладно на секунду зъ ошкленымъ циферблятомъ, вагою и маятникомъ, штука по 1 85 злр, бючî по 315 злр.

1750 **штукъ полотна,** Румбурского и Штерзберского, 30-лôктевыхъ, найлѣпшои не досходжоея Вебы, для кождои родины; штука лише 5 40 злр.

400 **тузінôвъ шовковыхъ хустокъ,** зъ найлучшого ліоньского шовку, кожда штука иншои барвы, давнѣйше 12 злр., теперь цѣлый тузінъ лише 3 95 зр. можна ужити також на шию.

1200 **комплет. сервісôвъ** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** мальованыхъ въ цвѣты и иншî декораціи, складаючахъ ся зъ 1 пречудной вазы, 4 рôжныхъ полумисковъ, 1 сосіерки и пôдставки на сосіерку, сôльнички и 18 найгарнѣйшихъ тарелѣвъ, всьо разомъ лишь 5.95 зр. Пачка до сего 70 кр.

2500 **комплет. сервісôвъ до кавы** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** густо въ цвѣты птицѣ и золотомъ мальованыхъ складаючихъ ся зъ 1 прекрасного збôрника на каву, 1 сметанчарки, 1 цукорницѣ, 6 гарныхъ чарокъ, 6 пôдставокъ, лише 350 злр. Сервісъ на гербату 4 злр, пачка до 1 сервісу коштуе лише 40 кр.

500 **комплет. ґарнітурôвъ столовыхъ,** складаючихъ ся въ 12 штукъ добрыхъ ножѣвъ и вилокъ, 6 ложокъ добрыхъ, 6 такихъ ложочокъ. Всьо зъ найлучшого серебра Британія Дальше 6 пôдставокъ пôдъ ножѣ кришталовыхъ, 6 пôдставокъ округлыхъ на воду 3 кубки на яйця посрѣблюванî 1 ситце до гербаты. Всью разомъ лише 4 50 злр. не повинно хибувати въ жадномъ домѣ.

8000 **штукъ деръ (коцôвъ) на конѣ,** грубыхъ якъ дошка, теплыхъ, сильныхъ и майже не до зужитя сѣрыхъ въ широкими кольоровыми смугами. штука по 1·50 злр; дальше деры для фінкровъ жовтоволосî зъ бордурами розличнои барвы, штука по 3 злр. Всѣ деры суть 190 см. довгî и 130 см. широкî

1280 **паръ сподень** зъ сильнои, добрыи, грубои матеріи зимовои, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, I рôдъ по 2 зр., II рôдъ по 3 зр., III рôдъ по 4 зр

320 **комплет. ґарнітурôвъ мужескихъ,** зъ доброи грубои, зимовои матеріи, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, складаючихъ ся зъ сурдута, сподень и камизольки I рôдъ 7·50 злр, II рôдъ 12 злр., III рôдъ 19 злр.

Повтаряю, що товары тî суть безъ блуду и плямъ, и коштують впрочôмъ 2 або 3 разы стôлько Належить проте замовляти такъ скоро, якъ лишь можна — Высылае ся лишь за попередною заплатою, або за послѣплатою почтою або велѣзницею **Непригодный товаръ принимае ся назадъ безъ перешкоды.** — Одинокій адресъ замовленъ: 2

APFEL MOR. Wien I Fleischmarkt Nr. 12/D.

Щôтки до знôгтей — Щôтки до зубôвъ — Щôтки до фротерованя — Щôтки до мытя — Щôтки до волося — Щôтки до чищеня рѣчей — Губки — Люфы до натираня

Найлучша фарбка до бѣля

„Argentina" до чищеня начинь срѣбныхъ и нікльовыхъ заразомъ всякі артикулы домашнî щоденно для кождои ґаздинѣ потрѣбнî

Поручае

ДРОҐЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

ИВАНЪ ҐУРНЫЙ & ТАДЕЙ ПИЛЯРСКІЙ

Львôвъ, Готель Жоржа.

7 **Дешевше якъ всюды.**

5 10 зр. денно

певного зарôбку безъ капіталу и ризіка даемо кождому, хто схоче заняти ся розпродажею законно дозволеныхъ льосôвъ и державныхъ паперôвъ. Зголошене пôдъ „Lose" a. d. Annoncen-Exp. J. Danneberg, Wien I., Kumpfgasse 7. 18.

На убраня

найлучшî матеріи суконнî камґары шевіоты, льоденъ, непромакальнî сукна стрѣлецкî, матеріи на всякî убраня и найрозличнѣйшî найновѣйшî матеріи на дамску гардеробу на весну и лѣто, всьо пôсля найновѣйшои моды и знане въ найлучшои якости, доставляе по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ **навѣть на метры,** також приватнымъ людямъ.

Складъ ц. к. ер. фабрики тонкого сукна и товарôвъ въ овечои вовны

MORITZ SCHWARZ

Zwittau, Mähren.

Взôрцѣ дармо Признана вôдъ усѣхъ людей, властей и товариствъ. Для наôзъ кравцѣвъ дуже гарнî книги въ взôрцами неоплачено. 21

Ореченє хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Незрôвнану добрôсть тыхъ дутокъ доказуе отсе ореченє хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Дутки гігієнічнî **С. В. Немойовского** не заключають въ собѣ всякихъ шкôдливыхъ здоровлю складовыхъ частей.

Ч. 18148. 1892.

До пана Степана Верушъ **Немойовского,** фабриканта дутокъ циґаретовыхъ у Львовѣ.

Зъ порученя маґістрату зъ дня 24 марця 1892 ч. 19148 розслѣдивъ я надосланый Вами циґаретовый папіръ, означеный водяною написею: **„С. В. Немойовскій"** и пересвѣдчивъ ся, що не мѣстить жадныхъ невластивыхъ складникôвъ и такъ пôдъ взглядомъ выдаваного процесу попелу якъ и повстаючого дыму вôдповѣдае зовсѣмъ всѣлякимъ вымогамъ гігієнічнымъ

Зъ мѣскои лябораторіи хемічнои.

Львôвъ дня 30 марця 1892.

Видѣли въ президіи Маґістрату:

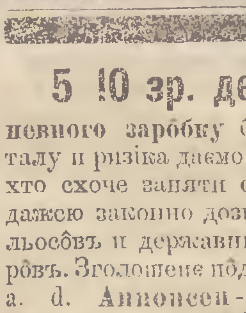
Мохнацкій в. р. президентъ.

Дръ М. Д. Вонсовичь в. р. заприсяжевый хемикъ мѣск. и суд.

До кождого пуделка дутокъ заосмотреного фірмою **С. В. Немойовскій,** долучае ся повысше ореченє хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Остерѣгае ся передъ наслѣдованємъ. 22

Набути можна въ склепахъ **С. В. Немойовского** у Львовѣ: Театральна 3, Ягайлоньска 6; въ Краковѣ Суконницѣ 28 и у всѣхъ значнѣйшихъ торговляхъ и трафікахъ.

Необходимою для кождого господарства есть 5

Кнайпъ Катрайнера

солодова кава

зо смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дае она тоту незрôвняну користь, що шкôдливого спожитя чистои або сурогатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко **смачнѣйшу,** а притôмъ **здоровшу и поживнѣйшу** каву — **Знаменита яко додатокъ до кавы въ зеренцяхъ.**

Поручае ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Всюды до набутя. — $^1/_2$ кіло 25 кр.

Поручае ся

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ. 9

Зъ друкарнѣ Б. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.